

Mercadeig d'ostatges

Producte d'intercanvis polítics i econòmics entre Estats Units, Iran, Síria i Israel, un complex entramat d'interessos polítics i econòmics està fent servir els ostatges com a objecte de mercaderia.

Després de l'acord entre França i Líbia pel qual van ser alliberats els últims ostatges francesos a canvi de contrapartides econòmiques i polítiques, ara és el torn dels ostatges nord-americans. Estan en marxa un seguit de contactes i negociacions que com a primer resultat han donat l'alliberament de dos ostatges nord-americans al Líban: Robert Polhill, el 22 d'abril, i Frank Reed, el 30 d'abril.

En aquest joc d'interessos creuats el govern de Síria fa el paper d'intermediari entre Washington i Teheran, afavorit per la seva presència militar al Líban i per consegüent els seus mitjans de pressió sobre l'organització integrista xiïta pro-iraniana Hezbollah (Partit de Déu), que a través dels seus grups clandestins controla la major part dels ostatges occidentals. Alhora Hezbollah està controlada, o fortament influïda, per l'Iran, i més específicament pels sectors més durs, intransigents i antinord-americans del règim dels ayatollahs. Per això, la batalla diària del president Rafsanjani per assentar el seu poder davant les faccions més dures del règim és decisiu en l'afer dels ostatges.

ELS OBJECTIUS DE RAFSANJANI

Recentment l'ex-president iranià ara exiliat a París, Abolhassan Bani Sadr, declarava a la revista italiana *L'Espresso* que "en aquests moments el primer objectiu de Rafsanjani és l'alliberament dels ostatges. És una operació d'imatge que li servirà per a obtenir crèdits d'Occident (es parla de 27.000

Rafsanjani, home clau de la situació.

milions de dòlars) i poder refer, en part, la greu situació econòmica a l'interior del país. Set dels ostatges estan actualment en mans de l'ex-ministre de l'Interior, Ali Akbar Mohtashami, i els altres són presoners de grups extremistes islàmics. Rafsanjani intenta per tots els mitjans sortir de l'atzucac, traure el país de l'aïllament internacional, però no té l'estatura per fer-ho".

ISRAEL, OBJECTIU DE PRESSIONS

L'alliberament de Polhill i Reed ha estat presentat per Teheran com un gest de bona voluntat i sense pre-condicions, a l'espera d'una resposta de la mateixa direcció de Washington. Un primer pas per a obte-

nir nous alliberaments ara seria que Israel alliberés una part dels nombrosos presoners palestins i libanesos que té, començant pel dirigent xiïta Obeid, segrestat per un escamot israelià al Líban el 1989. Ara Iran espera que els EUA pressionin Israel en aquest sentit, però l'estat jueu està sense govern, en una profunda crisi política i abans de deixar anar cap presoner polític exigeix que li retornin els tres soldats capturats fa temps al Líban. El diàleg, doncs, és a quatre bandes: Estats Units, Iran, Síria i Israel.

BUSH DÓNA LES GRÀCIES

Des del 1988 Washington i Teheran tenen un fòrum de diàleg a la Haia sobre el con-

tenció financer bilateral provinent de la congelació dels diners iranians als Estats Units, quan els estudiants islàmics van assaltar l'ambaixada nord-americana a la capital iraniana. I mentre es negocia a la Haia, el departament d'estat nord-americà publicava a finals d'abril un informe assenyalant els sis estats que dirigeixen el terrorisme internacional: Iran, Síria, Cuba, Corea del Nord, Líbia i Iemen del Sud. A l'informe és diu que l'Iran és el pitjor de tots. I el mateix dia que això es feia públic, el president Bush donava les gràcies a Damasc i Teheran per l'alliberament dels dos ostatges nord-americans.

ESPANYA TÉ 'PRESONERS POLÍTICS' MUSULMANS

La facció més dura del règim iranià, que s'expressa a través del diari *Keyahn Internacional*, havia parlat el passat abril d'intercanvi de "presoners polítics" i esmentava noms d'integristes musulmans detinguts als Estats Units. Doncs bé, el 22 d'abril era alliberat als EUA un dels presoners esmentats pel diari *Keyahn*, i el mateix dia apareixia lliure al Líban Robert Polhill. A continuació, el líder de la facció dels durs, Mothashemi, condicionava nous alliberaments al Líban a la llibertat de "combatents musulmans detinguts als Estats Units i Europa occidental, com Alemanya Federal, Itàlia o Espanya i també a països com Aràbia Saudita, Israel i Kuwait".

El fet és que més enllà de consideracions ètiques i morals tothom negocia amb tothom.

Antoni Reig